NORAKSTS
Lieta Nr. A 42538906
A 3261-07/21

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā, 2007.gada 3.decembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese I.Petrovska

piedaloties pieteicēja sabiedrības ar ierobežotu atbildību „U2" pilnvarotajai pārstāvei *I.A.*,
atbildētāja Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Jūrmalas pilsētas domes pilnvarotajam pārstāvim Intaram Ramzam,
trešo personu – dārzkopības kooperatīvās sabiedrības „Priedaines mežmala – A" un dārzkopības kooperatīvās sabiedrības „Priedaines Mežmala" pilnvarotajam pārstāvim *A.V.*,

atklātā tiesas sēdē 2007.gada 1.novembrī Rīgā, Antonijas ielā 6, izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc sabiedrības ar ierobežotu atbildību „U2" pieteikuma par Jūrmalas pilsētas domes 2006.gada 15.jūnija lēmuma Nr.564 (protokola nr.13, 38.punkts) atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Administratīvajā rajona tiesā 2006.gada 5.oktobrī saņemts sabiedrības ar ierobežotu atbildību „U2" (turpmāk – pieteicējs vai Sabiedrība) pieteikums par Jūrmalas pilsētas domes (turpmāk – atbildētājs) 2006.gada 15.jūnija lēmuma Nr.564(protokola nr.13, 38.punkts) (turpmāk – Lēmums) atcelšanu.

[2] 2006.gada 24.oktobrī ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses lēmumu pieteikums pieņemts un ierosināta administratīvā lieta.

[3] No lietas materiāliem secināms, ka:
[3.1] 2006.gada 9.maijā atbildētājs saņēmis pieteicēja privatizācijas ierosinājumu, kas reģistrēts Jūrmalas pilsētas domes privatizācijas ierosinājumu reģistrā 2006.gada 12.maijā ar Nr.538/158.
[3.2] atbildētājs ar Lēmumu nolēma noraidīt pašvaldībai piederoša zemesgabala Jūrmalā, „Vārnukrogs 2003" ar kopējo platību 49836 m^2 (kadastra Nr.1300-001-2003) privatizācijas ierosinājumu.

[4] Uzskatot Lēmumu par nepamatotu, pieteicējs iesniedza pieteikumu tiesā. Savā pieteikumā pieteicējs nepiekrīt Lēmumam sekojošu motīvu dēļ:

[4.1] Pieteicējs norāda, ka pieņemot Lēmumu, atbildētājs nav ņēmis vērā Administratīvā procesa likuma 62.panta pirmo un otro daļu, kas nosaka, ka lemjot par tāda administratīvā akta izdošanu, kas varētu būt nelabvēlīgs adresātam, iestāde noskaidro un izvērtē adresāta viedokli un argumentus šajā lietā. Ja administratīvais akts ir izdots rakstveidā un personas viedoklis vai argumenti nav noskaidroti, administratīvā akta pamatojumā norāda iemeslu.

Lemjot par nelabvēlīga administratīvā akta izdošanu pieteicējai, tās viedoklis vai argumenti jautājumā par zemes gabala Vārnukrogs 2003 nodošanu privatizācijai netika likumā noteiktajā kārtībā noskaidroti, un Lēmumā nekādi iemesli nav norādīti.

[4.2] Pieteicēja norāda, ka pieņemot Lēmumu, atbildētājs nav izvērtējis visus lietā būtiskos apstākļus, kas varētu ietekmēt Lēmuma pieņemšanu par zemesgabala Vārnukrogs 2003 nodošanu privatizācijai.

Atbildētajam izdarot secinājumus un pieņemot Lēmumu, jābūt konsekventam. Taču atbildētājs pieņemot Lēmumu, kļūdaini atsaucas uz 2002.gada 21.jūnija Jūrmalas pilsētas zemes komisijas lēmumu Nr.511 par zemesgabala izveidošanu. 2002.gada 21.jūnija Jūrmalas pilsētas zemes komisijas lēmumā Nr.511 Par zemesgabala Jūrmalā, Vārnukrogs 2003 izveidošanu nav norādīts, ka konkrētais zemesgabals tiktu izveidots ar mērķi pilsētas parku un skvēru ierīkošanai minētajā teritorijā, kā tas norādīts Lēmumā. Zemes gabala izveidošanai nav nekāda sakara ar lietošanas mērķi. Nepareiza atsauce uz minēto zemes komisijas lēmumu liek domāt par deputātu iespējamu maldināšanu, un šis apstāklis ir novedis pie nepareiza Lēmuma pieņemšanas.

[4.3] Pieteicējs uzskata, ka atbildētājs Lēmumā nav pamatojis - kādām konkrētām pašvaldības funkcijām zemes gabals ir nepieciešams. Kā viena no vispārīgām funkcijām ir norādīta - parka uzturēšana. Taču atbildētājs pieņemot Lēmumu, nav ņēmis vērā to apstākli, ka parks norādītajā teritorijā nav ierīkots. Meža likuma 3.panta piektajā daļā noteikts, ka parks ir sabiedriskas nozīmes dabas objekts, kam ir īpaši izveidota infrastruktūra, un ka pašvaldība izdod saistošos noteikumus par konkrētā parka apsaimniekošanu. Taču šādi noteikumi konkrētajai teritorijai nav izdoti un parks nav ierīkots. Atbildētājs nav izvērtējis apstākļus, ka zemesgabala Vārnukrogs 2003 teritorijā atbilstoši likumam nav īpaši izveidota nepieciešamā infrastruktūra parkam kā sabiedriskas nozīmes dabas objektam un arī nav izdoti pašvaldības saistošie noteikumi konkrētā parka apsaimniekošanai un aizsardzībai.

Saskaņā ar likumu „Par pašvaldībām" un citiem normatīvajiem aktiem, pašvaldības uzdevums ir gādāt par visiem pašvaldības īpašumā esošiem īpašumiem un gādāt par teritoriju labiekārtošanu un tīrību, un nav skaidrs, kāpēc atbildētājs nolēma zemesgabalu Vārnukrogs 2003 saglabāt pašvaldības īpašumā, jo Lēmumā norādītais iemesls - gādāt par teritorijas labiekārtošanu, ir plašs un nekonkrēts un ir attiecināms uz visiem pašvaldības īpašumiem, tādējādi pieņemtais Lēmums nav pamatots.

[4.4] Pieteicējs norāda, ka atbildētājs nav izvērtējis to apstākli, ka zemesgabals Vārnukrogs 2003 ir iznomāts 2004. ada 9.februārī, noslēdzot ilgtermiņa zemes nomas līgumu līdz 2028. gada 7. novembrim ar pieteicēju, ar mērķi ~ aktīvās atpūtas un tūrisma zonas ierīkošanai un apsaimniekošanai, tā faktiski deleģējot pašvaldības funkciju par teritorijas apsaimniekošanu zemes nomniekam.

Atbildētājs pieņemot lēmumu par ilgtermiņa nomas līguma noslēgšanu ar Sabiedrību jau ir izvērtējis jautājumu, ka pašvaldībai pašai nav saimnieciski izdevīgi un racionāli uzņemties zemesgabala Vārnukrogs 2003 apsaimniekošanu un sakopšanu, un šīs darbības saskaņā ar nomas līgumu veic nomnieks.

[4.5] Pieteicējs uzskata, ka atbildētājs nav ņēmis vērā apstākli, ka zemesgabalā Vārnukrogs 2003 ir veikta apbūve, un tur jau ilgstoši atrodas dārza mājiņas. Jūrmalas pilsētas zemes komisijas 2002.gada 21.jūnija lēmumā Nr.511 par zemesgabala Vārnukrogs 2003 izveidošanu arī norādīts, ka zemesgabala Jūrmalā Vārnukrogs 2003 teritorijā atrodas bijušā vasarnīcu kooperatīva „Priedaines mežmala" vasaras mājiņas. Jūrmalas pilsētas dome nav izvērtējusi apstākli, vai minētajā teritorijā lietderīgi un ir iespējams ierīkot parku.

[4.6] Pieteicējs norāda, ka atbildētājs pieņemot Lēmumu, nav ievērojis Administratīvā procesa likuma 67.pantu, kas nosaka rakstveidā izdota administratīvā akta formu un sastāvdaļas - Lēmumā nav noradīts administratīvā procesa dalībnieka pieteicējas viedoklis un administratīvā akta pamatojums, it sevišķi ietverot lietderības apsvērumus (kā to paredz minētā likuma 65. un 66. pants) un Valsts un pašvaldību īpašuma privatizācijas un privatizācijas sertifikātu izmantošanas pabeigšanas likuma 6.panta otro daļu, kurš nosaka, ka pašvaldības dome pieņem lēmumu par apbūvēta vai neapbūvēta zemesgabala nodošanu privatizācijai vai pamatotu atteikumu par privatizācijas ierosinājuma noraidīšanu.

Lēmumā norādīta tikai konstatējošā daļa un faktu uzskaitījums, izskatot privatizācijas ierosinājumu, taču argumentēta pamatojuma nelabvēlīga Lēmuma pieņemšanai nav.

Likumdevējs nosaka, ka iestādes darbībai nepieciešams juridisks attaisnojums, un iestādei ir jāveic lietderības apsvērums ar mērķi radīt taisnīgus individuālos lēmumus. Šādas tiesības ir dotas, lai iestāde varētu saprātīgi un pareizi īstenot savas tiesības un pienākumus. Iestādes tiesības veikt lietderības apsvērumus rada arī pienākumu veikt šos apsvērumus.

Lai administratīvo aktu uzskatītu par tiesisku, jābūt izvērtētiem visiem Administratīvā procesa likuma 66.pantā noteiktajiem lietderīguma elementiem.

Pamatojums, kā tas teikts Eiropas Savienības pamattiesību hartas 41.pantā, ir galvenā administratīvā akta sastāvdaļa, jo tajā tiek atspoguļoti galvenie argumenti un faktu apkopojums, kāpēc administratīvā akta izdevējs ir pieņēmis tieši šādu konkrētu lēmumu. Taču konkrētajā gadījumā atbildētājs Lēmumā nav devis pamatojumu.

[4.7] Pieteicējs uzskata, ka atbildētājs nav ievērojis būtiskus vispārējos tiesību principus. Administratīvā akta mērķis ir taisnīguma nodrošināšana. Demokrātiskas un tiesiskas valsts principi nosaka, ka valsts pārvaldes pieņemto lēmumu mērķis ir taisnīguma nodrošināšana.

Neizvērtējot apstākli, ka zemes gabals Vārnukrogs 2003 nodots ilgtermiņa nomā pieteicējai, kura faktiski realizē iznomātās teritorijas apsaimniekošanu un pieņemot pieteicējas nelabvēlīgu administratīvo aktu par atteikumu nodot privatizācijai iznomāto zemesgabalu, Jūrmalas pilsētas dome nav ievērojusi Administratīvā procesa likuma 5.pantu, kas nosaka, ka administratīvajā procesā, it īpaši pieņemot lēmumu pēc būtības, iestāde piemērojamo tiesību normu ietvaros veicina personas tiesību un tiesisko interešu aizsardzību, kā arī 8.pantu, kas nosaka, ka, piemērojot tiesību normas, iestādei jāsasniedz taisnīgāko un lietderīgāko rezultātu.

Nepamatojot savu Lēmumu, neizvērtējot pieteicējas kā privatizācijas pieteicēja un zemes nomnieka viedokli, atbildētājs nav ņēmis vērā tiesību principus - taisnīgumu, tiesību normu saprātīgas piemērošanas principu un lietderīgumu, kas ir administratīvā akta tiesiskuma svarīgs priekšnosacījums.
Augstāk minētais liecina par to, ka Jūrmalas pilsētas dome nav pamatojusies uz lietderības apsvērumiem, pieņemot Lēmumu par zemesgabala Vārnukrogs 2003 saglabāšanu pašvaldības īpašumā, saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 66. panta noteikumiem, un neizvērtējot to, vai Lēmuma 2.punktā noteiktais minētajā teritorijā ir lietderīgs un vispār iespējams.

Pieteicējs uzskata, ka atbildētājs izdarot savus secinājumus, kļūdaini piemērojis gan Jūrmalas pilsētas zemes komisijas lēmumu Nr.511, gan Meža likuma, gan likuma „Par pašvaldībām" normas, un atteikums nodot privatizācijai zemesgabalu Vārnukrogs 2003 ir nepamatots. Tādējādi, pamatojoties uz augstāk minēto, Lēmums ir apstrīdams saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 75.panta pirmo daļas 2., 3.punktu, jo Lēmumā atbildētājs nav ievērojis Administratīvā procesa likumu, citas tiesību normas, ir balstījusies uz nepatiesiem faktiem, kā arī kļūdījusies lietderības apsvērumos, kā minējām iepriekš.

[5] Administratīvajā rajona tiesā 2006.gada 10.novembrī saņemti atbildētāja rakstveida paskaidrojumi. Atbildētājs pieteikumu neatzīst un uzskata par nepamatotu minēto apsvērumu dēļ:

[5.1] Atbildētājs norāda, ka nepiekrīt pieteicēja viedoklim, ka Lēmums uzskatāms par pieteicējam nelabvēlīgu administratīvu aktu. Lēmums ir administratīvs akts, kurš pēc būtības nav aizliegums privatizēt zemesgabalu „Vārnukrogs 2003" tieši pieteicējam kā administratīvā akta adresātam. Lai gan pieteicējs tika informēts par pašvaldības nolēmumu attiecībā uz šī zemesgabala privatizācijas iespējām, tomēr Lēmumā pieteicējs nav norādīts kā administratīvā akta adresāts. Līdz ar to, pieteicēja intereses attiecībā uz Zemesgabala privatizāciju nav vērtējamas augstāk kā jebkuras citas privātpersonas iespējamās intereses šajā jautājumā. Privatizācijas ierosinājums (tajā skaitā arī Pieteicējas privatizācijas ierosinājums) ir pamats pašvaldībai skatīt jautājumu un pieņemt attiecīgu lēmumu par pašvaldībai piederoša nekustama īpašuma nodošanu vai nenodošanu privatizācijai.

Privatizācijas ierosinātājam (gadījumā, ja pašvaldība lemj par īpašuma nodošanu privatizācijai) nav subjektīvu tiesību prasīt, lai īpašums tiek privatizēts tikai un vienīgi ierosinātājam, tā kā šādos apstākļos privatizētājs teorētiski var būt jebkura cita ieinteresētā privātpersona. Tas nozīmē, ka Lēmums ir tulkojams nevis kā atteikums Pieteicējam privatizēt Zemesgabalu, bet kā tiesību akts, kas nosaka Zemesgabala statusu - nepieciešamību pašvaldības funkciju veikšanai, kura dēļ tas netiek nodots privatizācijai. Pieļaujams, ka šāds lēmums ir pretējs Pieteicējas subjektīvai gribai, bet tas nav uzskatāms par nelabvēlīgu administratīvu aktu attiecībā pret pieteicēju administratīvā procesa izpratnē.

[5.2] Atbildētājs norāda, ka Lēmuma pieņemšanā ir ievērots Valsts un pašvaldību īpašuma privatizācijas un privatizācijas sertifikātu izmantošanas pabeigšanas likuma 6.pants (turpmāk – Privatizācijas pabeigšanas likums). Pēc būtības šī likuma norma ir uzskatāma speciālo procesuālo normu, attiecas uz lēmumu pieņemšanu privatizācijas ierosinājumu gadījumos.

Privatizācijas pabeigšanas likuma 6.panta trešajā un sestajā daļā ir stingri norādīts iespējamais atteikuma matojums - nepieciešamība valsts pārvaldes funkciju veikšanai vai komercdarbībai saskaņā ar Valsts pārvaldes iekārtas likumu. Jebkādi citi lietderības apsvērumi nav nepieciešami, ja tiek konstatēts kaut viens no atteikuma pamatojumiem atbilstoši Privatizācijas pabeigšanas likumam. Tā kā Lēmums ir izdots saskaņā ar speciālu normatīvu aktu (privatizācijas jomā, tad tas nav uzskatāms par klasisku administratīvu aktu. Tas nozīmē, ka lēmuma pieņemšanā nav obligāti jāpiemēro Administratīvā procesa likuma 62.panta pirmās daļas noteikumi par administratīvā procesa dalībnieka viedokļa noskaidrošanu. Pirmkārt, konstatējot kaut vienu likumā noteiktu pamatu privatizācijas atteikumam, privātpersonas viedoklim nevar būt izšķiroša nozīme, jo atteikuma pamats vai nu pastāv, vai nepastāv. Otrkārt, nav noskaidrojamas tās personas, kuru viedoklis šajā jautājumā būtu uzklausāms, jo lēmums attiecas pilnīgi uz visām privātpersonām, kurām var rasties interese privatizēt attiecīgo īpašumu (tas līdzinātos sava veida sabiedriskajai apspriešanai, bet tādu normatīvais akts neparedz).

[5.3] Atbildētājs pauž viedokli, ka par maznozīmīgām šajā lietā ir uzskatāmas Pieteicēja norādes uz Atbildētāja it kā kļūdainām atsaucēm Lēmumā, kas saistītas ar Jūrmalas pilsētas zemes komisijas 2002.gada 21.jūnija lēmumu Nr.511. Neatkarīgi no lēmuma satura par Zemesgabala izveidošanu, Zemesgabala lietošanas mērķis ir secināms no Jūrmalas pilsētas Attīstības plānā noteiktā zonējuma, t.i., īpaši aizsargājamās dabas teritorijas, parku, skvēru, mežaparku un citu koplietošanas rekreācijas nozīmes objektu teritorijas (0908). Šis fakts ir nepārprotami norādīts Lēmumā.

Pieteikuma trešajā punktā pieteicējs apšauba Lēmuma pamatojumu, t.i., Zemesgabalā parks nav ierīkots un pašvaldība nav izdevusi saistošos noteikumus šī parka apsaimniekošanai. Pieteicēju akcents, ka Zemesgabalā nav ierīkots parks, tomēr uzskatāms par pārāk šauru likuma „Par pašvaldībām" 15.panta pirmās daļas 2.punktā noteiktās pašvaldības funkcijas izpratni un nepilnīgu priekšstatu par Zemesgabala lietošanas mērķi pašvaldības saistošo noteikumu regulējumā. Jāievēro, ka parka ierīkošana ir tikai viens no iespējamiem rekreācijas objektiem, kurš var būt ierīkots, vai arī tā ierīkošana var būt paredzēta nākotnē. „Teritorijas labiekārtošana" cita starpā nozīmē arī dzīvošanai labvēlīgas vides nodrošināšanu pašvaldības administratīvajā teritorijā, un tieši tāda ir Lēmumā norādītās pašvaldības funkcijas būtība. Attiecībā uz normatīvo regulējumu, tad zaļumstādījumu uzturēšanu regulē Jūrmalas pilsētas domes 2006.gada 16.marta saistošie noteikumi Nr.6 „Jūrmalas pilsētas apstādījumu (zaļumstādījumu) uzturēšana un aizsardzība".

Pieteicēja viedoklis, ka pašvaldībai nav saimnieciski izdevīga Zemesgabala apsaimniekošana, norādot uz Atbildētāja darbībām, kas vērstas uz Zemesgabala iznomāšanu, nav vispusīgi argumentēts. Pašvaldībai ir jāizskata iespējas sadarboties ar privātpersonām pašvaldības funkciju veikšanai nepieciešamu īpašumu apsaimniekošanā, ja privātpersona var šo īpašumu apsaimniekot racionālāk. Taču šāds deleģējums nenozīmē, ka pašvaldības funkcijas izpilde nenotiek, t.i., tas neliecina, ka pašvaldība atsakās no autonomās funkcijas īstenošanas, izmantojot šo īpašumu. Līdz ar to, apstāklim, ka Atbildētājs ir izteicis gribu nevis patstāvīgi, bet ar privātpersonu starpniecību radīt rekreācijas objektu Zemesgabalā, nav juridiskas nozīmes šajā lietā.

Atbildētājs uzskata, ka pieteicēja atsauces uz administratīva procesa principu pārkāpumiem ir atstājams bez ievērības. Principu pārkāpumam ir jābūt saskatāmam.

Tas vien, ka administratīvais akts neatbilst privātpersonas subjektīvajai interesei (gribai), nenozīmē, ka administratīvais akts ir objektīvi netaisnīgs. Subjektīvās intereses (vēlmes) neievērošana no pārvaldes iestāžu puse: pati par sevi vēl nenozīmē subjektīvo tiesību (tiesību pieprasīt) pārkāpumu. Šajā gadījumā piemērojot vispārīgos tiesību principus un uz šī pamata atceļot administratīvo aktu, tiek aizstāvētas nekonkrētas, abstraktas personas tiesības un intereses, kas pēc būtības ir šīs persona; sava veida neapmierinātība ar administratīvā akta sekām.

[6] Tiesas sēdē pieteicēja pārstāve pieteikumu uzturēja, pamatojoties uz tajā norādītajiem apsvērumiem.

Tiesas sēdē atbildētāja pilnvarotā persona pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumos tiesai norādītajiem argumentiem.

Tiesas sēdē trešo personu pārstāvis paskaidroja, ka pieteikumu uzskata par nepamatotu un noraidāmu.

Motīvu daļa

[7] Tiesa, noklausoties administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus un izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, secina, ka pieteikums ir noraidāms.

[8] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 103.pantu administratīvā procesa tiesā būtība ir tiesas kontrole par iestādes par izdotā administratīvā akta tiesiskumu vai lietderības apsvērumiem rīcības brīvības ietvaros.

Administratīvā akta tiesiskums tiek vērtēts, pārbaudot, vai iestāde, to izdodot, rīkojusies saskaņā ar materiālajām un procesuālajām normām.

Lietderības apsvērumi tiek vērtēti, pārbaudot, vai administratīvais akts izdots pamatoti un vai tas pārlieku neierobežo personas intereses, samērojot tās ar sabiedrības interešu aizsardzību.

[9] Valsts un pašvaldību īpašuma privatizācijas un privatizācijas sertifikātu izmantošanas pabeigšanas likuma 6.panta trešā daļa nosaka, ka pašvaldības dome lemjot par īpašuma objekta, kā arī apbūvēta un neapbūvēta zemesgabala nodošanu privatizācijai, izvērtē, vai attiecīgais objekts vai zemesgabals ir nepieciešams valsts pārvaldes funkciju veikšanai.

No minētās tiesību normas secināms, ka tā neuzliek par pienākumu pašvaldībai obligāti piešķirt kādai konkrētai personai zemi privatizācijai. Likumdevējs ir noteicis kritērijus, kādā kārtībā ir izskatāmi šādi pieteikumi. Pašvaldībai ir uzlikts pienākums izdot administratīvo aktu, ar kuru tiek zeme tiek nodota privatizācijai vai ar kuru tiek atteikts nodot zemi privatizācijai. Tātad Lēmums „Par zemesgabala Jūrmalā, Vārnukrogs 2003 privatizācijas ierosinājuma noraidīšanu" ir satura izvēles administratīvais akts, un atbilstoši Administratīvā procesa likuma 65.panta trešajai daļai, iestādei, izdodot šādu aktu, tā saturs jānosaka pamatojoties uz lietderības apsvērumiem piemērojamās tiesību normas ietvaros.

[10] Ar Lēmumu atbildētājs ir atteicies nodot privatizācijai konkrēto pašvaldībai piederošo zemes gabalu, nolemjot to saglabāt pašvaldības īpašumā, pamatojoties uz to, ka minētais zemes gabals pašvaldībai nepieciešams likuma „Par pašvaldībām" 15.panta pirmās daļas 2.punktā noteikto funkciju realizēšanai, proti, gādāt par savas administratīvās teritorijas labiekārtošanu un sanitāro tīrību (parku, skvēru un zaļo zonu ierīkošana un uzturēšana).

Tātad minētais Lēmums atbilstoši Administratīvā procesa likuma 1.panta trešajai daļai ir pieteicējam nelabvēlīgs administratīvs akts. Tādējādi uz Lēmumu attiecas Administratīvā procesa likuma 67.panta noteikumi par administratīvā akta formu un sastāvdaļām.

[11] Atbilstoši administratīvā procesa likuma 67.panta ceturtajai daļai, iestāde administratīvo aktu pamato ar Satversmi, likumiem, Ministru kabineta noteikumiem (...), kā arī vispārējiem tiesību principiem. Pamatojumā norāda attiecīgā normatīvā akta pantu, tā daļu, punktu vai apakšpunktu.

Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 250.panta otrajā daļā noteiktajam, tiesa, vērtējot administratīvā akta tiesiskumu, spriedumā ņem vērā tikai to pamatojumu, ko iestāde ietvērusi administratīvajā aktā.

Tiesa konstatē, ka atbildētājs Lēmumu ir pamatojis ar Valsts un pašvaldību īpašuma privatizācijas un privatizācijas sertifikātu izmantošanas pabeigšanas likuma 6.pantu, likuma „Par pašvaldībām" 14. un15.panta un Jūrmalas pilsētas domes privatizācijas komisijas 2006.gada 23.maija lēmumu (protokols Nr.5).

Ievērojot minēto, tiesa noraida kā nepamatotu pieteicējas argumentu, ka Lēmums nav pamatots ar tiesību normām.

[12] Valsts un pašvaldību īpašuma privatizācijas un privatizācijas sertifikātu izmantošanas pabeigšanas likuma 6.panta sestā daļa nosaka, ka lēmumā par atteikumu nodot privatizācijai pašvaldības īpašuma objektu, apbūvētu un neapbūvētu zemesgabalu, norādāms, kuras valsts pārvaldes funkcijas veikšanai vai kādas komercdarbības veikšanai attiecīgais objekts vai zemesgabals nepieciešams.

Savukārt likuma „Par pašvaldībām" 15.pantā noteiktas pašvaldības autonomās funkcijas, tostarp 15.panta pirmās daļas 2.punkts paredz, ka pašvaldības autonomā funkcija ir gādāt par savas administratīvās teritorijas labiekārtošanu un sanitāro tīrību (ielu, ceļu un laukumu būvniecība, rekonstruēšana un uzturēšana; ielu, laukumu un citu publiskai lietošanai paredzēto teritoriju apgaismošana; parku, skvēru un zaļo zonu ierīkošana un uzturēšana; atkritumu savākšanas un izvešanas kontrole; pretplūdu pasākumi; kapsētu un beigto dzīvnieku apbedīšanas vietu izveidošana un uzturēšana).

Tādējādi secināms, ka šī norma dod iespēju pašvaldībai gādāt par savas teritorijas labiekārtošanu.

Tiesa konstatē, ka atbildētājs Lēmumā ir norādījis, ka strīdus zemes gabals nepieciešams pašvaldības noteikto funkciju realizēšanai – parku, skvēru, zaļo zonu ierīkošanai un uzturēšanai.

[13] Lietā nav strīda par to, ka pieteicējam bija tiesības ierosināt minētā zemes gabala privatizāciju. Tas izriet no likuma „Par valsts un pašvaldību īpašuma objektu privatizāciju" 31.panta.

Tiesa konstatē, ka lietā ir strīds par to, vai atbildētājs pietiekami ir pamatojis privatizācijas ierosinājuma atteikumu, kā arī vai atbildētājs ir izvērtējis pieteicēja tiesību ierobežojuma samērīgumu attiecībā pret sabiedrības ieguvumu.

[14] Administratīvā procesa likuma 67.panta otrajā daļā ir noteiktas administratīvā akta sastāvdaļas, un proti,

1) iestādes nosaukums un adrese;

2) adresāts (fiziskajai personai – vārds, uzvārds, dzīvesvieta vai citas ziņas, kas palīdz identificēt personu; juridiskajai personai – nosaukums, adrese, reģistrācijas numurs);

3) ja administratīvā lieta ierosināta uz iesnieguma pamata, – iesniedzēja prasījums;

4) administratīvā procesa dalībnieku viedokļi un argumenti, ja tādi ir izteikti;

5) faktu konstatējums;

6) administratīvā akta pamatojums, it sevišķi ietverot lietderības apsvērumus (65. un 66.pants);

7) atsevišķs piemēroto tiesību normu uzskaitījums (norādot arī normatīvā akta pantu, tā daļu, punktu vai apakšpunktu);

8) adresātam uzliktais tiesiskais pienākums (noteikta rīcība vai noteiktas rīcības aizliegums) vai tam piešķirtās, apstiprinātās vai noraidītās tiesības;

9) norāde, kur un kādā termiņā šo administratīvo aktu var apstrīdēt vai pārsūdzēt.

No minētās tiesību normas cita starpā arī izriet, ka administratīvā akta faktu konstatējuma daļā norāda pierādījumus, uz kuriem pamatoti secinājumi, un argumentus, uz kuru pamata pierādījumi noraidīti.

[14] Izvērtējot Lēmuma atbilstību Administratīvā procesa likuma 67.panta otrās daļas prasībām, tiesa konstatē turpmāk minēto.

[14.1] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 67.panta otrās daļas 3. un 4.punktu administratīvajā aktā jānorāda iesniedzēja prasījums un viņa viedoklis.

Tiesa konstatē, ka Lēmumā ir norādīts, ka atbildētājs ir izskatījis pieteicēja 2006.gada 9.maijā saņemto privatizācijas ierosinājumu (reģ.nr.538/158) par zemes gabalu Jūrmalā, Vārnukrogs 2003, ar kadastra Nr. 1300-001-2003.

Administratīvā procesa likuma 62.panta pirmā daļa nosaka, ka lemjot par tāda administratīvā akta izdošanu, kurš varētu būt nelabvēlīgs adresātam vai trešajai personai, iestāde noskaidro un izvērtē adresāta vai trešās personas viedokli un argumentus šajā lietā.

Savukārt šī panta otrā daļa cita starpā nosaka, ka personas viedokļa un argumentu noskaidrošana nav nepieciešama, ja no gadījuma būtības izriet, ka personas viedokļa noskaidrošana nav iespējama vai nav adekvāta.

Tiesa piekrīt atbildētāja argumentam, ka konkrētajā gadījumā pieteicēja viedoklis un argumenti jau tika izteikti iesniegtajā privatizācijas ierosinājumā, tādējādi papildus pieteicēja uzklausīšana par konkrēto jautājumu nebūtu adekvāta, jo arī speciālais normatīvais akts privatizācijas jomā paredz konkrētu pamatu privatizācijas ierosinājuma atteikumam vai privatizācijas uzsākšanai. Turklāt

atbildētājs Lēmumā ir vērtējis pieteicēja privatizācijas ierosinājumā izteikto viedokli un argumentus.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka atbildētājs ir ievērojis Administratīvā procesa likuma 67.panta otrās daļas 3. un 4.punktā noteiktās prasības.

[14.2] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 67.panta otrās daļas 5.punktu administratīvajā aktā norāda faktu konstatējumu. Turklāt saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 67.panta trešo daļu administratīvā akta faktu konstatējuma daļā norāda pierādījumus, uz kuriem pamatoti secinājumi, un argumentus, uz kuru pamata pierādījumi noraidīti.

Tiesa konstatē, ka atbildētājs Lēmumā ir konstatējis, ka zemes gabala īpašuma tiesības ar Jūrmalas Zemesgrāmatu nodaļas 2003.gada 2.februāra lēmumu ir nostiprinātas Jūrmalas pilsētas pašvaldībai. Minētais zemes gabals izveidots ar Jūrmalas pilsētas zemes komisijas 2002.gada 21.jūnija lēmumu Nr.511 „Par zemesgabala izveidošanu Jūrmalā, Vārnukrogs 2003 pilsētas parku, skvēru ierīkošanai. Zemes lietošanas mērķis: 0908 – īpaši aizsargājamās dabas teritorijas, parku, skvēru, mežaparku un citu koplietošanas rekreācijas nozīmes objektu teritorijas. Saskaņā ar Jūrmalas pilsētas Attīstības plānu zemesgabals atrodas dabas pamatnes teritorijā.

Tādējādi atbildētājs nolēmis saglabāt minēto zemes gabalu pašvaldības īpašumā, jo minētais zemes gabals pašvaldībai nepieciešams likuma „Par pašvaldībām" 15.panta pirmās daļas 2.punktā noteikto funkciju realizēšanai.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka atbildētājs ir norādījis faktu konstatējumu, kā arī pierādījumus, uz kuriem pamatoti secinājumi, un argumentus, uz kuru pamata pierādījumi noraidīti.

[14.3] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 67.panta otrās daļas 6. un 7.punktu administratīvajā aktā norāda administratīvā akta pamatojumu, it sevišķi ietverot lietderības apsvērumus, kā arī tiesību normu uzskaitījumu.

Kā jau iepriekš [11] tiesa ir konstatējusi, ka privatizācijas ierosinājuma atteikums ir pamatots ar Valsts un pašvaldību īpašuma privatizācijas un privatizācijas sertifikātu izmantošanas pabeigšanas likuma 6.pantu, likuma „Par pašvaldībām" 14. un15.panta un Jūrmalas pilsētas domes privatizācijas komisijas 2006.gada 23.maija lēmumu (protokols Nr.5).

Savos rakstveida paskaidrojumos tiesai atbildētājs ir norādījis, kā arī tiesas sēdē atbildētāja pilnvarotā persona paskaidroja, ka Lēmums pieņemts, pamatojoties uz Jūrmalas pilsētas Attīstības plānā noteikto zonējumu, proti, īpaši aizsargājamās dabas teritorijas, parku, skvēru, mežaparku un citu koplietošanas rekreācijas nozīmes objektu teritorijas (0908). Turklāt minētais apstāklis norādīts arī Lēmumā minētajā Jūrmalas pilsētas zemes komisijas 2002.gada 21.jūnija lēmumā Nr.511.

Ministru kabineta 2004.gada 19.oktobra noteikumu Nr.883 „Vietējās pašvaldības teritorijas plānošanas noteikumi" 2.punkts nosaka, ka vietējās pašvaldības teritorijas plānojums ir vietējās pašvaldības administratīvās teritorijas plānojums, kurā parādīta teritorijas pašreizējā izmantošana, noteikta plānotā (atļautā) izmantošana un izmantošanas aprobežojumi ar ilgtermiņa perspektīvu uz 12 gadiem.

Atbilstoši atbildētāja Jūrmalas pilsētas Attīstības plānam, strīdus zemes gabala teritorijas izmantošana ir paredzēta kā īpaši aizsargājamās dabas teritorijas, parku, skvēru, mežaparku un citu koplietošanas rekreācijas nozīmes objektu teritorijas.

Tiesa atzīst par pietiekamu Lēmumā norādīto pamatojumu un atbildētāja izdarītos lietderības apsvērumus (tajā skaitā izvērtējot pieteicēja tiesību ierobežojumu attiecībā pret sabiedrības ieguvumu), jo pilsētas teritorijas plānojumā minētajam zemes gabalam jau ir paredzēts konkrēts tā izmantošanas mērķis, kas izriet no likuma „Par pašvaldībām" 15.panta pirmās daļas 2.punkta.

Ievērojot minēto, tiesa noraida kā nepamatotu pieteicēja argumentu, ka atbildētājs nav izdarījis lietderības apsvērumus un nav izvērtējis pieteicējas tiesību ierobežojumu attiecībā pret sabiedrības ieguvumu.

[14.4] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 67.panta otrās daļas 8.punktu administratīvajā aktā norāda adresātam uzlikto tiesisko pienākumu (..) vai tam piešķirtās, apstiprinātās vai noraidītās tiesības.

Tiesa konstatē, ka Lēmumā ir nepārprotami norādīts, ka atbildētājs ir nolēmis atteikt pieteicēja 2006.gada 9.maijā saņemto privatizācijas ierosinājumu, jo zemes gabals nepieciešams pašvaldības noteikto funkciju realizēšanai – parku, skvēru, zaļo zonu ierīkošanai un uzturēšanai. Turklāt, tiesa konstatē, ka minētais atteikums ir pamatots arī ar attiecīgajām tiesību normām.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka atbildētājs ir ievērojis Administratīvā procesa likuma 67.panta otrās daļas 8.punktā noteikto.

[14.5] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 67.panta otrās daļas 9.punktu administratīvajā aktā norāda kur un kādā termiņā šo administratīvo aktu var apstrīdēt vai pārsūdzēt.

Tiesa konstatē, ka atbildētājs Lēmumā ir norādījis, ka Lēmumu var pārsūdzēt Administratīvajā rajona tiesā(..) viena mēneša laikā no tā spēkā stāšanās dienas.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka atbildētājs ir ievērojis Administratīvā procesa likuma 67.panta otrās daļas 9.punktā noteikto.

[15] Tiesa noraida kā nepamatotus atbildētāja argumentus, ka Lēmums nav administratīvais akts un pieteicējs nav tā adresāts.

Tiesa atzīst, ka Lēmumu ir izdevusi iestāde publisko tiesību jomā, turklāt attiecībā uz konkrētu personu, proti, pieteicēju, jo tieši pieteicējs bija vērsies iestādē ar konkrēto privatizācijas ierosinājumu, tādējādi ierosinot administratīvo procesu.

Turklāt no likuma „Par pašvaldībām" 3.panta izriet, ka pašvaldības ir izveidotas, lai noteiktā administratīvajā teritorijā iedzīvotāju interesēs īstenotu valsts pārvaldes funkcijas.

Minētā likuma 14.pantā cita starpā noteikts, ka pildot savas funkcijas, pašvaldībām likumā noteiktajā kārtībā ir tiesības privatizēt pašvaldību īpašuma objektus. Un, lai izpildītu savas funkcijas, pašvaldībām likumā noteiktā kārtībā ir pienākums racionāli un lietderīgi apsaimniekot pašvaldības nekustamo mantu.

Turklāt, ievērojot minētā likuma 15.pantā noteiktās pašvaldības autonomās funkcijas, tiesa secina, ka Lēmuma ir atzīstams par administratīvo aktu un ir izdots publisko tiesību jomā.

[16] Pieteicējs arī norādījis, ka joprojām nekāds parks minētajā zemes gabalā nav ierīkots, tādējādi Lēmums būtu atceļams. Minētais arguments ir noraidāms, turklāt kā nepamatots ir noraidāms arī pieteicēja arguments, ka, ņemot vērā, ka uz strīdus zemes gabala atrodas dārzkopības sabiedrību „Priedaines mežmala" un

„Priedaines mežmala A" dārza mājiņas, parka ierīkošana konkrētajā zemes gabalā nemaz nav iespējama.

Tiesa piekrīt atbildētāja argumentam, ka parka ierīkošana ir tikai viens no iespējamiem rekreācijas objektiem, kurš var tiks ierīkots konkrētajā zemes gabalā, vai tā ierīkošana paredzēta nākotnē, tomēr „teritorijas labiekārtošana" cita starpā nozīmē arī labvēlīgas vides ierīkošanu un uzturēšanu konkrētajā teritorijā, rūpējoties par attiecīgās administratīvās teritorijas iedzīvotāju interesēm.

Arī pieteicēja viedoklis, ka atbildētājam nav saimnieciski izdevīga strīdus zemes gabala apsaimniekošana, jo atbildētājs šo zemes gabalu iznomā trešajām personām, nav atzīstams par pamatotu, jo no likuma „Par pašvaldībām" izriet pašvaldības pienākums izskatīt iespējas sadarboties ar privātpersonām savu funkciju veikšanai nepieciešamo īpašumu apsaimniekošanā, ja konkrētā privātpersona var šo īpašumu apsaimniekot racionālāk, tomēr tas nenozīmē, ka pašvaldība atsakās no savas autonomās funkcijas īstenošanas, apsaimniekojot konkrēto īpašumu.

[17] Pieteicējs pieteikumā norādījis, ka atbildētājs nav ievērojis būtiskus vispārējos tiesību principus, proti, Administratīvā procesa likumā 5. un 8.pantā noteiktos privātpersonas tiesību ievērošanas un tiesību normu saprātīgas piemērošanas principus. Minētais pieteicēja arguments, tiesas ieskatā, ir noraidāms kā nepamatots turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

[17.1] Administratīvā procesa likuma 5.pants nosaka, ka administratīvajā procesā, it īpaši pieņemot lēmumu pēc būtības, iestāde un tiesa piemērojamo tiesību normu ietvaros veicina privātpersonas tiesību un tiesisko interešu aizsardzību.

Tiesa konstatē, ka atbildētājs ir rīkojies piemērojamo tiesību normu ietvaros, samērojot sabiedrības un pieteicēja tiesiskās intereses, tādējādi tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā atbildētājs ir ievērojis minētās tiesību normas prasības.

[17.2] Administratīvā procesa likuma 8.panta nosaka, ka iestāde un tiesa, piemērojot tiesību normas, izmanto tiesību normu interpretācijas pamatmetodes (..), lai sasniegtu taisnīgāko un lietderīgāko rezultātu.

Tiesa konstatē, ka pieteicējs pieteikumā nav norādījis, kādā veidā atbildētājs būtu pārkāpis minētās tiesību normas prasības, tomēr tiesas ieskatā, atbildētājs ir rīkojies atbilstoši šajā tiesību normā noteiktajam, jo ir interpretējis piemērojamās tiesību normas, izvērtējot apstākļus, lai sasniegtu taisnīgāko un lietderīgāko rezultātu, neskatoties uz to, ka tas pieteicējam nav labvēlīgs.

[18] Pastāvot iepriekš izklāstītajam normatīvajam regulējumam, tiesa secina, ka konkrētajā tiesiskajā situācijā atbildētājam bija tiesības atteikt pieteicēja privatizācijas ierosinājumu pamatojoties uz Jūrmalas pilsētas Attīstības plānu un likuma „Par pašvaldībām" 15.panta pirmās daļas 2.punktu, ierobežojot personas konkrētās pamattiesības un, izdodot pārsūdzēto administratīvo aktu, papildus lietderības apsvērumi tiesas ieskatā nebija jāveic, jo tos jau ir veicis likumdevējs, izdodot konkrētās tiesību normas, samērojot sabiedrības interešu ieguvumu un privātpersonas interešu ierobežojumu.

Savukārt pieteicējam, pastāvot konkrētajiem apstākļiem, nav pamata atsaukties uz nesamērīgu privātpersonas tiesību ierobežojumu konkrētajā gadījumā.

[19] Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, tiesa atzīst, ka konkrētajā tiesiskajā situācijā, atbildētājs Lēmumu, kā pieteicējai nelabvēlīgu administratīvo aktu, ir pamatojis ar spēkā esošām tiesību normām, ievērojis Lēmuma izdošanas formālos un procesuālos priekšnoteikumus, tai skaitā funkcionālo un teritoriālo piekritību.

Ievērojot minēto tiesa atzīst, ka atbildētāja Lēmums ir atzīstams pat tiesisku un pamatotu, un tādējādi nav atceļams, bet pieteicēja pieteikums noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-252.pantu un 289.-291.pantu, tiesa

nosprieda:

Sabiedrības ar ierobežotu atbildību „U2" pieteikumu par Jūrmalas pilsētas domes 2006.gada 15.jūnija lēmuma Nr.564 (protokola nr.13, 38.punkts) atcelšanu noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas Administratīvajā apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Spriedums sastādīts un parakstīts 2007.gada 3.decembrī.

Tiesnese (paraksts) I.Petrovska

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnese_____I.Petrovska

Rīgā, 2007.gada 3.decembrī.